

מאמתי פרק ראשון ברכות

אלֹא בין תבלת שבה ללבן שבה. כי ר' ימ' גמל קבוץ מלכה ויס מקומו צול עלה סס גאנצע ספי. וכוקה דהוילערין זמנומות (אג' 3 ו-4) לר' מוייא ו' צפא תלוי מוייא מהלה ואיזו ו' ק' ס' דטמן עד סיכיר בזין מלכט נאנצז. ואיל' קהיל' היגזים גמל גיען תניך צפיגי'ם.

ווטו נזיך. לרבנן: **כמודח** פלון דה. ו**ע"ק** מודח פט. ו**ע"ק** מודח פט. ר' מ<img alt="handwritten mark" data-b

גיהות הב"ח

משנה ווגמלה עד סוף.
ה' סוף דקמלו נא
מן דק' כ"ב ר' יוס' ע"ב:
ש"ז ד"ס יילון וכו'
אלכט צדוע עי' ליקמן דק
ב פ"ר ר' טמי' יילון עס
תפלת יונל סיכון ממה
התקב' ברגו קה"ע:

לעז' ריש"

ש [פּוֹרִילְשָׁ].
(ירק מאכל).

זומת ריעוי

וְרֹאשׁ מִלְכִים לָעֲמֹד
שְׁעוּתָה. יְמִים, כַּמֶּלֶךְ
לְבָשֵׂר (בְּנֵי וְעֵשֶׂב)
תְּהִירָא תְּהִירָה. סָגִיל
מְלָאכָה קְדוּמָה, נְרוּאָה מְלָאָה
כְּמַלְאָה, נְרוּאָה כְּמַלְאָה
לְבָשֵׂר יְמִים, דְּבָרָם
שְׁבָתָה שְׁבָתָה.
שְׁבָתָה. אָנוּ נְגַנּוּ זְרוּקָה
לְבוֹבָן גְּנָנָן (וּרְגַּדְעָה
תְּהִלְלִינָה) בְּחָארָם.
לְנִמְתָּחָה מְפֻלָּן מְלָאָה
לְנִמְתָּחָה מְפֻלָּן מְלָאָה
מְלָאָה, מְלָאָה (קְרָבָן)

וְגַדּוֹלָה

ונומרים כדי סיירה
את חברו בחוק
ולכינן. הא מילא
ז' קציין בדור הראשון
הדריך כמה חיכים ליה
אנטונין ריג' קאים
הו אסם והלך לאלו
מפני ברגziel ואנו ונגל
הדא זילט לאכטאי
תעדיל (ר' שעמן)

יעין בתורה וכו':

ט' טווטו נדיין. ה'כלהס: **כמ'זודה פהן נא דגון.** דרכ' **היידי עופות** תלוכו
ונוטו נדיין. ג'גן מהת מזודה כדי צייזו עופות ונולדין וכטהן נא דגון ליאן עוף
וונוזה היליאך קע יקנו הקמיליס מכל ממעון. ווינכלו תלוגומו ולוקינו:

אוותה צדיק ¹ ועכברם וננו אותו קיים בהם
ווארחי כנ' פיאו ברכוש גדול לא קיים בהם
אמרו לו ולואי שנצא בעצמנו משל אדם
שהיה חבוש בבית האסורים והוא אומרים לו
בנוי אדם מוציאין אותו למחר מבית האסורי
ונוגתינו לך ממן הרבה ואומר להם בבקשה
מכם הוציאני היום ואני מבקש כלום;
² פישאלום א"רAMI מלמד שהשאילום בעל
כרחם איך באמר בעל כرحم דמצרים וא"ר
בבעל כرحم דישראל מ"ד בעל כرحم דמצרים
דכךיב ³ ונוט בית החלק שלל מ"ד בעל כرحم
ידיישראל משום משוע: ⁴ וניצלו את מצרים
א"רAMI מלמד שעשוה במצולה شيئا' בה
דידגון ר' אמר עשוה אשר אהיה א"ל הקב"ה למשה לך
אמרו להם לישראל אני הייתי עמכם בשעבור וה
ואני אהיה עמכם בשעבור מלכיות אמר לפניו
רבבש"ע ריה לזרה בשעתה אל הקב"ה לך
אמור להם אהיה שלחני אליכם: ⁵ עני ה'
ענני א"ר אבהו למה אמר אלהו עני ב' פעמים
מלמד שאמר אליו לפני הקב"ה רבבש"ע עני
שחויר אש מן השמיים ותأكل כל אשר על
ההמזבח וענני שתסתייח דעתם כדי שלא יאמרו
לכם אחורינות: מותני ⁶ מאימתי קורין את
שםך ששמע בשחריר משכיר בין תכלת לבן ר'
אללייזור אומר בין תכלת לרבותה ⁷ (גומרה) עד
ההנץ ⁸ החמה ר' יהושע אומר עד שלוש שערות
את חברו רוחוק ר' אמות ויכירנו אמר רב ד'
כלתפליין כאחרים לך"ש כתיקון ⁹ אמר ר' יוד
ההנץ החמה תניא נמי הכי ¹⁰ ותיקון היו גמורים או
גאללה לחפה ומוצא מהפל ביום א"ר זעיר מאין
גרוח דור דורות אין נוק כל היום כולו א"ר זעיר
גאללה לחפה ומוצא מהפל ביום א"ר זעיר מאין
אל' במאי איתוקת דאמתי אפא לב' מלכא
למלך אפי מלכא דא"ר זעיר מלעולם ישתרד
ולא לקרות מלכי ישראל בלבד אלא אפי
יעיכה עיילת להחט שאליל בשלים למלכי עכו"ם
גדרול הוא ושמה במצות זימנא חרוא סמך ג' נ
מפורמיה כולה יומה. היכי מצי סמיך והא א"
שפתי תפחה ולבסוף הוא אומר יהיו לרצין א' זיהו
בבחפה של ערבית. והא אמר ר' זיהן ¹¹ זיהו

לא א"ר אלעור תהא בתפלת המנהה רב אשוי אמר אפי' תימא אכלהו ובכו' ר' טריכטה דמיה דאי לא הימא hei ערכותה הוכי מציז סמיך והא בעי למימור השכיבנו בגואלה אריכטה דמיה ה'ג' בינו דקבעוה רבנן בתפלה בתפלה להצין אמרוי פי משמע לבסוף ומישמע מעיקרא דבעינא למינמר מ"ט הקנווה עיקרא א"ר יהורה בריה דר' שמעון בן פוי הואריל ולא אמרו דוד אלא לאחר ר' ח' ברכות. הני י"ח הי' הויין אשרי האיש ולמה רגשו גוים חדא פרשה שמעון בן פוי ק'ג' פרשיות אמר דוד ולא אמר הליליה עד שראה במפלתן בס מן הארץ ורשעים עוד איןם ברבי נפשי את ה' הלויה. הני ק'ג' ק"ד הויין מה רגשו גוים חדא פרשה היא דאמר ר' שמואל בר נחמני אמר רב כי' יוחנן כל'

